

Matkailu avartaa

Iso liuta isokenkäisiä kävi viikolla todistamassa Helsingin hovioikeudessa, kuinka avartavaa on käydä Islannissa pilkillä ja Lapissa saunomassa, varsinkin jos joku maksaa laskut. Näillä lausunnoilla osoitettiin, että esimerkiksi verohallituksen entisen pääjohtajan Mikko Laaksosen taannoiset matkat olivat suorastaan välttämättömiä viran kunnollisen hoitamisen ja ihmissuhteiden kannalta.

Paikalle haastettujen lausunnot annettiin tuoreeltaan julki, mutta tähän saakka on pysynyt pimennossa se seikka, että hovioikeus oli pyytännyt ja saanut vieläkin arvovaltaisempia lausuntoja, jotka tulivat ulkomailta asti kirjeitse ja ääninauhoina. Julkaisemme ne tässä ja nyt, tosin ilman todistajien täydellisiä nimiä, koska ne ovat niin monimutkaisia.

Shaahi P., Egypti: Kyllä täytyy sanoa, että matkailu avartaa. En minä sitä ensin uskonut, kun Farah yhtenä päivänä sanoi että mennään kultsu matkoille. Minä siihen, että ei kai me nyt kun pitäisi hallitakin, mutta Farrie ei antanut periksi. Ja kun vaivihkaa tarkkailin kansaani, olin havaitsevinani senkin keskuudessa matkaani kohtaan suopeata ilmapiiiriä, joten niin sitä sitten tuli lähdeksi. Ja mikäpä tässä, mukavaahan se on nähdä uusia maimemia ja ihmisiä. Kyllä tässä on viime päivinä niinku alkanut ymmärtää sitä Laaksosta, ei käy kieltäminen.

Ajatolla K., Teheran: Niin, sehän on tämä ajatollan työ enempi sellaista sisähommaa. Ei siinä paljon pääse liikkumaan eikähän sitä meikäläinen vanha mies muutenkaan tuosta matkailusta enää perusta.

Vaan kuinka ollakaan, kyllä se

mukavalta tuntui, kun nyt sattui tämä tilaisuus. Minä olin siinä juuri hortoilemassa Air Francen lentoterminaalin kulmilla — kahvilla meinasin käydä — kun siihen tuli yksi nuorempi henkilö — olisiko se sitten ollut näitä Saloran miehiä — ja kysyi että lähtisikö se ajatolla Persiaan. Sattui koneessa olemaan paikka vapaina eikä kannattaisi vajaanastilla ajella. Lentokenttääkin oli kuulemma sen verran raotettu, että ehtii sujauttaa maihin, jos kiirettä pitää.

No minä ensin vähän epäröin, mutta sitten aloin ajatolla, että mikäpä se siinä, päin Persiaahan tässä muutenkin on hommat menossa. Ja niin minä sitten hyppäsin koneeseen, ja kyllä se matka käy joutuin näillä nykyajan vehkeillä. Kohtelu oli oikein hyvää, vaikka koneessa on tietysti ahtaanlaiset penkit.

Ja ei voi kieltää, etteikö tämän möinen matka tekisi höpöä ihmissuhteille. Minuakin olivat tutut ja tuntemattomat ihan perhe-kunnittain vastassa ja meillä kaikilla oli oikein kivaa. Minäkin siinä sen verran innostuin, että tulin luvanneeksi kansanäänestystä ja tasavaltaa ja mitä kaikkea sitä tulikaan puhutuksi. Niin että jos sillä Laaksosella on ollut yhtä häiskää omilla matkoillaan, niin ei se ole mikään ihme, jos on lupailut liikoja. Ei sitä semmoisesta pitäisi mihinkään tuomita, sitä kun innostuu itse kukin joskus.

Varapääministeri D.X., Peking: No ei sitä virkamies kehtaa kieltäytyä, kun kerran varta vasten kutsuvat. Olisihan se melkein kuin loukkaus isännille, vaikkei olekaan aina oltu erityisen hyvisä väleissä.

Eikä ole tarvinnut tätä matkaa katua. Näin jälkeempäin ei voi kyllin korostaa, kuinka tällaiset ovat tärkeitä ihmissuhteille. Meikin oltiin näiden isäntien kanssa kauan aikaa kuin kissa ja koira, ja kaikki aika kului turhanpäiväiseen riitelyyn. Vaan minä kun kerroin vierailullani, että näin on marjat ja osoitin oikeat syylliset asiointilaan, niin melkein pä sanoisin, etteivät isännät tämän jälkeen ennätä enää meidän kanssa riitelemään. Niillä on kyllä ihan täysi työ tapella muihin suuntiin. Joten matkailusta voi varppina tulla aivan todellisia tuloksiakin, ei se ole pelkkää kokiksen ryypiskelyä ja rellestämistä, vaikka niin usein luullaan.

Nämä lausunnot osoittavat vääjäämättömästi, että jos virkamies jonnekin kutsutaan, kannattaa aina mennä. Ei pitäisi välittää kateellisten lahjontapuheista ja muusta pahansuopuudesta. Siitä vaan kun kohdalle sattuu.

